

Lovforslaget skulde kunne enes om et Resultat, hvorefter Moderen vilde være i Stand til at faa det Underholdsbidrag, som kunde tilkomme hende under Fødselen, glæder jeg mig over at skimte, at det ærede Medlem dog ogsaa vilde være med til at arbejde hen til det, idet han fandt, at der var nogen Rimelighed i det, selv om han ikke fuldt ud kunde billige Lovforslagets Affattelse paa dette Punkt. Men saa er der et andet Punkt, som det ærede Medlem tog helt Afstand fra, og det var med Hensyn til den Arveret, som Lovforslaget indeholder. Det forekommer mig, at der er saa stærke Indskrænkninger i de Fordringer, der stilles til Barnets Arveret, at man maa kunne gaa med dertil. Det ærede Medlem ser jo i Særdeleshed paa Faderens hele Stilling, hvorimod jeg ser mere paa Barnets Stilling. Faderen har dog Skylden, hvorimod Barnet ingen Skyld har, og jeg mener dog, at man i den Henseende bør stille den skyldige noget anderledes end den uskyldige, og som Følge deraf mener jeg ogsaa, at med de Indskrænkninger, der knyttes til den Arveret, som her kræves, bliver det langt fra alle de Børn, der ere fødte udenfor Ægteskab, der ville være i Stand til at faa Arv. Det gælder ogsaa om, at Faderen efterlader sig virkelig Formue.

Der var et andet Punkt, som det ærede Medlem ogsaa syntes at være noget imod, og som jeg betragter som et af Hovedpunkterne i Lovforslaget, og det er Ophævelsen af Hemmeligholdelsen ved Fødselsstiftelsen af Forældrene. Jo mere man tænker over dette Spørgsmaal, desmere synes jeg, man maa komme til Erkendelse af, at det er nødvendigt og fuldt ud tidssvarende, at man faar denne Hemmeligholdelse hævet. Det, der kræves her, er jo, at Barnets Værgе kan faa Moderens Navn at vide. Jeg vilde ønske, at vi vare gaaede saa vidt, at ogsaa Faderens Navn kunde blive opgivet. Tænke vi os ret om, vil nemlig denne Hemmeligholdelse jo kunne afstedkomme forfærdelige Ulykker. Jeg ved nok, at man holder paa, at man skal værne om Familielivet og dække over det Fald, der er sket en Gang i sin Tid. Man ruller et Billede op, hvor man fremstiller det paa den Maade: Ja, men hvad vilde der ikke ske i en Families Liv, naar det blev opklaret, at der var sket et saadant Fejltrin? Der vilde jo komme Sorg og maaske stærke Rystelser ind i den Familie osv. Ja, det kan nok være, men jeg ser paa den anden Side, at det at leve paa en Usandhed i

Ægteskabet kan aldrig være noget godt, aldrig, og det bliver det dog, dersom de have saadanne Forbindelser, som de holde hemmelige for hinanden. Men hvad der for mig har langt større Betydning, det er det, at dersom Fader eller Datter, Moder eller Søn eller Søskende i Fremtiden skulde møde hinanden — jeg behøver kun at nævne een Ting, for ikke at udvikle det nærmere: Blodskam —, saa er det noget saa alvorligt, at jeg rigtignok mener, at man burde gaa det Skridt videre, at hæve denne Hemmeligholdelse, der er knyttet til Fødselsstiftelsen, baade for Mandens og for Kvindens Vedkommende.

Det ærede Medlem ytrede adskillige Gange, at Faderen var stillet saadan, at han maatte yde og yde, men det var Moderen, der fik Bestemmelsesret over Barnet. Ja, det er rigtigt, det har hun i de allerfeste Tilfælde. Men der indtræder dog Forhold, hvor Faderen kan komme til at overtage Forældremyndigheden. Naar Moderen f. Eks. dør, eller dersom Værgeraadsinstitutionen griber ind og tager Forældremagten fra hende, ja saa kan Faderen faa den. Men det er jo vanskeligt, naar de to Mennesker ikke leve sammen, da at give Forældremagten til dem begge to. Det vilde jo vist afstedkomme adskillige Vanskeligheder, og da det nu er saaledes, at Moderen har Forældremyndigheden, saa maa hun, naar hun forvalter den forsvarligt, naturligvis ogsaa beholde den. Jeg ser et overordentligt Fremskridt i, at Faderen bliver pligtig til at være med til at sørge for det Barn, han har sat i Verden. Det er ingenlunde for store Fordringer, der her stilles til ham. Det vil jo i de allerfeste Tilfælde være noget, han frivilligt er gaaet til. Selvfølgelig kan Manden jo ogsaa blive forført, men i de fleste Tilfælde ligger dog vistnok den største Skyld paa Mandens Side, og at han saa ogsaa maa bære Følgerne, er ikke mere end ret og billigt.

De andre Bestemmelser i Lovforslaget om Inddrivning og Udpantning og Faderens Anmeldelsespligt hilser jeg virkelig med stor Glæde. Den, der har haft med disse Sager at gøre i et Sogneraad, ved, hvilket Besvær det mange Gange er for Sogneraadet at udfinde Faderens Opholdssted. Han kan være pligtig til at betale Underholdsbidrag, og Barnemoderen kan have Resolution derpaa, men naar hun saa skal have sine Skillinger, er det næsten ikke muligt at finde den Mand. Han flygter fra et Sted til et andet Sted og dækker